

VÁLASZ SZABÓ ISTVÁN MIHÁLYNAK

Simon Zsolt

pgr. öd.

Szabó István Mihály írása a *Magyar Tudomány* hasábjain közölt kritikámra se stílusában, se tartalmában nem tekinthető érdemi válasznak. Stílusát elsősorban a személyem (és mások) elleni durva támadás határozza meg, melynek központi gondolata, hogy kritikám nem az én munkám. Ezt a lehető leghatározottabban visszautasítom. A recenzió kizárólagosan az én munkám, senki azt nem irányította, különösen nem a Szabó által vélelmezett Róna-Tas András, akinek – sajnálatomra – soha tanítványa se voltam. Másfelől bármelyik magát magyarnak valló emberről – így e sorok szerzőjéről is – azt állítani, hogy tudatosan nemzetének érdekeivel szemben cselekszik, abszurd és sértő, így ezt is visszautasítom.

Szabó István Mihálynak vagy nem jutott ideje komoly választ adni nekem a folyamatos személyeskedés mellett, vagy képtelen erre. Válaszában ugyanis állításai mellett újabb bizonyítékokat nem hozott fel, csak az ismert, képtelen és általam már cáfolt állításait ismételte; valamint további bizonyítékait adta a régészetben és a történeti nyelvészetben való járatlanságának. Szabó István Mihály szakmai tévedéseit Bálint Csanád és Honti László akadémikus urak a fentiekben, én pedig a kritikámban részletesen tárgyaltam; ezeket megismételni nem kívánom.

Mínhogy kritikámra érdemi választ nem kaptam, könyvéről és elméletéről alkotott lecsújtó véleményemet, miszerint vitatott munkája áltudomány, továbbra is fenntartom.

